

ORD TIL AVSKJED

Når jeg med fullføringen av denne årgang av Norsk Tidsskrift for Misjon slutter som redaktør (i og med at jeg slutter som leder av Egede Instituttet, jfr. NOTM 1958 s. 187), føler jeg trang til å takke de mange abonnenter som trofast har sluttet opp om dette tiltak, og som gjennom sin støtte har gjort det mulig å gi ut et eget tidsskrift for misjonsspørsmål i vårt land. Abonnent-tallet for NOTM har nå i flere år ligget på ca. 1200, et stort tall når man tenker på at det er et fagtidsskrift det her dreier seg om, — selv om det nok hadde vært hyggelig, og vel også bare hva man kunne ha rett til å vente i misjonslandet Norge, om tallet hadde vært dobbelt så stort!

Videre føler jeg trang til å takke alle som i de 12 år som er gått siden vårt tidsskrift ble grunnlagt, har ydet bidrag til dette i form av artikler, bokmeldinger osv. De positive svar vi i de aller fleste tilfelle har fått på våre anmodninger om bidrag, og den forståelse og velvilje som vi i det hele er blitt møtt med i våre redaksjonelle bestrebelser, har vært en stor oppmuntring, ja en inspirasjon.

Ikke desto mindre har det ikke alltid vært så lett å redigere NOTM. Et tidsskrift som dette må — slik forholdene er i vårt land — være både «vitenskapelig» og «populært», både et fagtidsskrift og et tidsskrift for folket — et sikte som det ikke har vært så helt enkelt å gjennomføre. Og så skal stoffet som legges fram, være så variert som mulig, — noe historisk og noe teoretisk, noe «hjemmefra» og noe «utefra», noe om etnografiske, utenrikspolitiske og andre emner, og alt *aktuelt!*

Hvor vidt og i hvilken grad NOTM har virkeliggjort sin idé som et tidsskrift for misjonsspørsmål, må andre domme om. For *redaktøren* i hvert fall har disse år vært en rik tid!

O. G. M.